

Periodontist, imitator, forfatter, fotballinteressert over gjennomsnittet – og:

Helt Johan

Helt Johan, i betydningen helt seg selv. Hva ellers kan man klare å være? Ja, si det. Og det er mange som prøver på noe.

Johan Øiestad prøver også, og får det veldig godt til. På scenen. Ellers opplever vi at han ikke prøver på noen ting. Annet enn å si det som det er.

Vi møter ham i baren på Holmenkollen Park Hotel i mars 2015. Det er rett før festmiddag i forbindelse med NTFs holmenkollsymposium. Johan Øiestad sitter der og ser både spent og sjenert ut, i intervjusituasjonen.

Han forteller at han var ferdig utdannet tannlege i 1984, og at han var spesialistutdannet innen perio i 1990. Og nå sitter han her og skal underholde under middagen for deltakerne på NTFs symposium i nettopp periodonti.

MANGE OPPDRAG • I den store baggen han har med seg ligger blant annet Nils Johan Eggens grønne boblejakke. Eller den er Johan Øiestad sin. Han bruker den når han er Eggen.

For neste like mye som han er tannlege og periodontist er han imitator, komiker og forfatter. Eller, det er tannlege han er og jobber som. Fire dager i uken. Torsdag må han ha fri for å hente seg inn. For så å si hver helg er han ute på oppdrag som imitator.

– Jeg har mellom 50 og 55 oppdrag i året. Fakturerer ut og får en liten årslønn av det. Akkurat i år har det vært litt mindre, faktisk. Jeg tror næringslivet sparer inn. Det gjør ingenting. Jeg har tannlegejobben som basis, og trenger ikke noe mer. Jeg har noen venner

Johan Øiestad som (fra venstre): Åge Hareide, Kong Harald V, Tor Erling Staff og Nils Arne Eggen. Og midt blant dem står fru Øiestad, som Dolly Parton.

som er skuespillere, forresten. Det er slitsomt, forteller de. De er jo evige jobbsøkere. Det slipper jeg.

FRA SUNNDALSØRA TIL TV2 • Johan Øiestad er fra Sunndalsøra. Et industrisamfunn som vokste fra femseks hundre innbyggere til 8 000 på kort tid, etter at Norsk Hydro etablerte seg der, etter et vedtak i 1954. I 2005 sto nybygget klart, så aluminiumsverket fortsetter å være hjørnestensbedrift lenge enda.

Det var her han trakk sine barne-sko og de første fotballschoene. Han spilte på Sunndal, og siden på Frigg, i Oslo, på nest øverste nivå. Gutte- og juniorlandslaget har han også spilt på, og der ble det syv landskamper før han fylte 18 år.

Imitorkarrieren begynte med Eggen. Og det tok av i 1998. Han var på Lillesmuget i Oslo, og der var TV2 også. Han ble oppdaget. Og de gode eventjobbene begynte å komme. Det er og har vært mest i Molde og Kristiansund, revyscenen på Høylandet og

i Oslo – og mange avstikkere i inn- og utland. Moseldalen og danskebåten for eksempel. Cupfinaleshow og regjeringens OL-fest i 2008 er et par høydepunkter. Og deltakelse i TV-programmet Norske talenter. I den konkurransen er han den som er kommet lengst av alle komikere som har deltatt. Og han underholder like gjerne for en liten rørleggerbedrift som for de store og kjente, eller som toastmaster i et bryllup. Da bytter han karakter for hver gang han introduserer en ny taler:

Nils Johan Eggen og Åge Hareide er de han har vært lengst. Tor Erling Staff og Thorvald Stoltenberg er to andre, for ikke å glemme Kongen – eller svingersønnen Ari Behn. Kjell Magne Bondevik, Per Sandberg, Kjell Inge Røkke og Ole Gunnar Solskjær er andre som er blitt studert og innøvd.

Manus har han aldri. Men han har en plan. Noen stikkord og et omriss, i hodet. Han leser avisene nøye og bruker aktuelle ting.

Grevinnen og hovmesteren.

FOR SINE EGNE • På Holmenkollen har han fulgt godt med under periosymposiet, og bruker det han har hørt der når han går på scenen etter forretten. Det høster stor applaus.

Han kommer på i grønn boblejakke, og da vet vi hvem han er, og så fortsetter han som seg selv – og forteller at han har arvet en tanngard og bygget opp en hjørnetannsbedrift. Og plutselig er han Ingar Olsen. Det er som å høre ham! Likeledes når han blir Throvald Stoltenberg, Per Sandberg Åge Hareide, Tor Erling Staff, Kjell Magne Bondevik, Ari Behn og avslutter som Harald V.

– Har du fått noen reaksjoner fra slottet?

– Nei, de har jeg ikke hørt noe fra. Jeg tror ikke Kongen er så selvhøytidelig. Jeg er ikke redd for det. Han virker absolutt ikke sånn.

Det er ingen andre som har reagert heller. Bortsett fra én, som syntes jeg

gikk litt langt en gang. Det kan jeg være enig i.

Johan Øiestad spiser biff og drikker rødvin og slapper av etter en vellykket opptreden for sine egne.

– Det er ikke så ofte. Og jeg kjente på det. Ikke for det – jeg er ikke redd for å dumme meg ut. Ikke som tannlege heller. I distriktet får jeg prøvd meg på alt. Vi kan ikke sende videre til spesialist hele tiden. Jeg tar risiko og har fått mye øvelse etter hvert.

Og så er det tøffere å være tannlege enn jeg først trodde. Jeg er glad for avkoblingen jeg får gjennom dette andre.

Det er også veldig fint at jeg får med meg kona på alt. Hun er adjunkt av yrke. Og nå er det hun som administrerer tannlegepraksisen. Hun har hatt vanskelige elever, og det gjør at hun takler pasientene godt. Og nå som barna våre er blitt store kan hun være med på helgeoppdragene også. Hun er

Dolly Parton og synger mens jeg skifter og gjør meg om til en ny figur. Det er fint å være to og at vi ikke er så mye borte fra hverandre som før, da jeg reiste rundt alene hele tiden.

Alene er han ikke så ofte, virker det som. Han forteller om flere viktige vennekretser med folk han har kjent siden oppveksten og studietiden.

Dessuten har en skokk venner på Facebook, som han leverer en liten snutt til hver fredag. Den kan det være verdt å få med seg. Så det er bare å sende en venneforespørsel. Det skulle ikke forundre meg om han sier ja.

*Tekst: Ellen Beate Dyvi,
foto: privat*